

мж-тж реформаціѣ въ XVI вѣкѣ. Подирѣ ре-
формаціѣ-тж Католическа-та Църква, виѣсто
да остави толкова Богопротивенъ обычай, го
пріяла въ Тридентскый съборъ (1545) за членъ
на символъ-тж си. Единъ Католическый спи-
сатель въ Американскж-тж Енциклопедіѣ, (*)
печатана въ 1860 год., казува. "Тридентскый
съборъ въ двадесять и пято-то си засѣданіе
издалъ опредѣленіе за индулгенціи (*decretum
de indulgentiis*), въ което опредѣлява учение-
то на Църквж-тж. Съборъ-тж оправдава цър-
ковнж-тж власть за даване-то на индулген-
ции-ты, и препорѣча употребленіе-то имъ ка-
то най спасително за Христіане-ты. Той про-
кълнява оныя, които казувать, че индулген-
ции-ты сж неполезны, и че Църква-та нѣма
власть да ги дава ,,"

Тоя обычай още владѣе въ Католическы-
ты страны. Спомянжтый писатель казува, че
най пълнъ расписъ на индулгенции-ты ся на-
мира въ книгж-тж на Епископж Бувіера
Traité dogmatique et pratique des indulgences;
и най добра-та книга за индулгенціѣ е кни-
га-та на I. Б. Хиршеръ подъ заглавіе : *Die
Lehre vom Ablass*, сирѣчь ученіе за индул-
генции-ты (Tubingen 3 издание 1844). Надъ
врата-та на нѣкои Католическы църквы ся
нахожда написано съ голѣмы буквы *пълна
индулгенція*, както нѣкой може да види това
въ Малтж.